

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΙΜΟΤΟΜΟΝ

Ὅταν σ' ἀκούω, φίλη μου, καρδρόκυπος μὲ πιάνει,
 καὶ ὅταν σὲ βλέπω κάποτε ἀκίνητη, βαρεῖά
 θαρρῶ πῶς εἰς τὸν τόπο μας μονάχα μιὰ δὲν φθάνει
 καὶ μόλις θὰ μᾶς ἔρθαν καμμιὰ τριανταριά·
 Σὲ κάθε πόλι καὶ χωριὸ ἀκούρασταίς γὰ τρέχουν
 γὰ κόβουντε, γὰ κόβουντε καὶ τέλος γὰ μὴν ἔχουν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΤΟΖΗ

Τὴν κεφαλὴν του, δῆμιε, ἀλύπητα πελέκα,
 μὰ ζήτησε, παρακαλῶ, ὡς λέγουν, τὴν γυναῖκα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΥΣ

Πῶς ἤθελα γὰ ἔγραφα εἰς κάθε ἐπιτήδειον
 ποίημα ἀπειρόστιχον, ἀλλ' ὅμως... ἐπικηδεῖον

ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΗΝ

Μοῦπαν πῶς φεύγεις· τί γὰ πῶ;
 ὅπου καὶ ἄν πᾶς θὰ σ' ἀγαπῶ.

ΦΟΛΑΙ

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὸ μεγαλειότερον γεγονός εἶναι
 αἱ ἀποκεφαλίσσεις, δίδουσαι τροφήν εἰς τοὺς δημίους καὶ
 τὰς ἐφημερίδας. Αἱ κατατομήσεις ἀπερρόφησαν τὴν προσο-
 χὴν τοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποῦν ἔστρεψε πλέον τὰ βλέμματα
 ἀπὸ τὸν τελώνην τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸν Τελώνην τὸν δή-
 μιον.

Ἡ μόνη μακκρία ἐφημερίς ἡ ὁποία ἀπεχθάνεται τὸ
 αἷμα εἶναι τὸ πρωθυπουργικόν ὄργανον. Οὔτε καὶ ἀναγ-
 γέλλει τὰς κατατομήσεις, ἔνεκα πολιτικῶν φαίνεται λό-
 γων. Ἀλλ' ἡ Ἠρωία; διατὶ ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ περιεβλήθη
 τὸν ἐρυθρὸν σκοῦφον, σήμερον ὅτε τὸ αἷμα ρεεῖ καθ' ἑκά-
 στην πρωίαν, τηρεῖ ἄκραν σιγὴν; Μήπως εἰς τοῦτο ἐπέ-
 δρασαν καὶ ἡ ἰδιοσυγκρασίαι τοῦ ἀρχηγοῦ;

Πρῶτον τῆς λαιμοτόμου θύμα ἔπεσεν ἡ κεφαλὴ τοῦ
 Ἀρτόζη, ἥτις κυριολεκτικῶς δὲν τὴν ἀφῆκαν νὰ πέσῃ,
 ἀλλὰ τὴν ἤρπασαν διὰ νὰ μελετήσωσι ἐπ' αὐτῆς νεωτέρας
 τινὰς θεωρίας. Ἡ μελέτη ἀπέδειξε ὅτι καὶ μετὰ τὴν κα-
 ρατόμησιν ἐγγεία.

Ἀλλὰ τὸ περίεργον εἰς τὴν θανατικὴν ταύτην ἐκτέλε-
 σιν ἦτο ἡ συρροὴ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων. Εἶναι

ἀληθές ὅτι τὸ θέαμα ἦτο λίαν ἐνδιαφέρον, ἰδίως εἰς τοὺς
 κουλουριτζήδες καὶ τοὺς ἐφημεριδοπώλας, οὔτινες προανήγ-
 γελλον τὴν κατατόμησιν τοῦ Ἀρτόζη πρὸ τῆς θανατικῆς
 ἐκτελέσεως.

Ὅλου τοῦ κοινοῦ τὰ βλέμματα ἐστράφησαν εἰς τὸ ὑπό-
 μνημα τὸ ὅποῦν ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Κατὰ τοὺς
 ἀναγνώσαντας αὐτό, ὁ Ἀρτόζης ἀποκαλύπτει ὅλα τὰ ἐ-
 λκτῆρια τῆς δολοφονίας, ἀλλὰ ἐρχόμενος εἰς ἐξέτασιν τοῦ
 δράστου στρέφει τὴν διήγησιν πάλιν εἰς ὅσα εἶπεν ἀπολο-
 γούμενος.

Μετὰ τὸν Ἀρτόζην ὁ Κοτρώνης. Δευτέρᾳ ἀποκεφαλίσας
 καὶ δεύτερον μαρτύριον συνεντεύξεων. Δὲν ἀφῆκαν τὸν
 χριστιανὸν νὰ ἀναπνεύσῃ. Εἰς τινὰ συντάκτην ἐφημερίδος
 εἶπε κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν:

— Τοῦλάχιστον μετ' ὀλίγας ὥρας ἡσυχάζω.
 Ἐνόει ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους.

Διάλογος μεταξὺ οἰκοδεσποίνης καὶ γαλακτοπώλου.

— Μὰ τί ἔκανε αὐτός ὁ Γαλατᾶς καὶ τὸν ἐκοψαν στὰ
 Φέρσαλα.

— Ἐβάζε νερό στὸ γάλα καὶ ἐφώναζε πολὺ δυνατὰ τὸ
 πρωί.

ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Καὶ σὺ, Κοτρώνη, ἀπαθὴς τὴν καρμανιόλα εἶδες,
 καὶ τόσος κόσμος ἔχασκε μὲ τὴν παλληκαριά σου
 εἰς τὸ λαιμὸ τους ἄδικα σ' ἐπῆραν ἡ Γαλλίδες
 καὶ πρὶν τῆς ὥρας πέθανες καὶ πᾶς εἰς τὴ δουλειά σου.

Καὶ τώρα γὰ ἐκδίκησι τὸ νέο σου κεφάλι
 εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐκεῖ τὸ βράδυ θς προβάλλῃ,
 καὶ ἄς τρέψ' εἰς ἄτακτον φυγὴν τοῦ Τσόχα τῆς Γαλλίδες,
 πρὶν χάσουν θύματα καὶ αὐταῖς πολλοὺς σαγχο-δαντηδες.

Γι' αὐταῖς, Κοτρώνη, σ' ἔκοψε ὅτ' αὐτὸ ἡ καρμανιόλα,
 «αὐταῖς μ' ἐφάγαν», ἔσκουζες ἀπ' τῆς καρδιᾶς τὰ βάρη...
 ἐκ τῆς Γαλλίας ἔρχονται τὰ βάσανά μας ὅλα,
 ἐκ τῆς Γαλλίας αἱ φωναὶ, τὰ λοῦσα καὶ τὰ πάθη.

Καὶ σὺ, Κοτρώνη, πέθανες, καὶ ἡ φράσις σου ἐκείνη
 ὅτ' ἐν τῇ νῆα ἱστορία μας ἀξέχαστη θὰ μείνῃ,
 καὶ ἐγώ, Κοτρώνη δύστηνε, μαζί μὲ σένα ψάλλω
 πῶς ἡ Γαλλίδες θὰ μᾶς ρῶν' ἐφέτω δίχως ἄλλο.